

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Vitæ S. Ferdinandi, Regis Castellæ Et Legionis, Ejus
Nominis Tertii**

Papebrochius, Daniel

Antverpiæ, 1684

X. Alia ejusdem Cultus antiqui argumenta, in Processu adducta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42333

CAPUT X.

Alia ejusdem cultus antiqui argumenta, in
processu adducta.

74
Probatio ex
usu Missarum
venerabilium

Quarto. Concurrunt innumerabiles Missæ Sancti Regis, quæ celebratæ fuerunt & celebrantur, cum publico cultu & veneratione, ab annis fere quadringentis continuatæ usque ad præsens. . . . Prout etiam ab antiquissimo tempore ensis Sancti Regis magna veneratione defertur in publicis processionibus . . . videntibus & consentientibus Archiepiscopo & aliis ministris ecclesiasticis & secularibus. . . . Corpus etiam d. Sancti Regis, honorifice supra terram elevatum, veneratur; quod concedi nõ solet nisi Beatis & Sanctis. . . . Quæ omnes juris conclusiones sine dubio procedunt in hujusmodi causa, in qua non solum concurrit licentia Sedis Apostolicæ illiusq; consensus præsumptivè, sed etiam expresse, ut liquet ex attestacionibus summorum Pontificum, videlicet Innocentii IV, qui testatur Sanctum Regem in via mandatorum Domini ambulasse; Gregorii XIII, qui confirmavit Officium quod recitatur in Ecclesia Toletana, in cujus Lectionibus dicitur, quod d. Sanctus Rex Ferdinandus, ob virtutum præstantiam, Sancti cognomen fuerit adeptus: & idem habetur in Officio, quod recitatur in Metropolitana ecclesia Hispalensi, à Sixto V confirmato.

75
Testamento
fundatorum,

Porro præter Testes relatos in Summario, circa usum Missarum Sancti Regis faciendarum, à tempore quod ipsorum memoriam excedit, allegatur num. 4 liber protocolus memoriarum & possessionum Confraternitatis benedictarum animarum purgatorii, in conventu S. Francisci Hispalensis, in quo existit Capitulum dotationis factæ d. Confraternitati, cujus est tenor prout sequitur. Catharina Diaz de Castellisa, olim uxor

uxor Francisci de Avila, & sui filii, dederunt huic Confraternitati centum quadraginta ducatos de constantis in regalibus, cum onere ut singulis annis in perpetuum dicatur pro animabus supradictorum in conventu S. Francisci, in die omnium Sanctorum Vesperæ & Missa cantata cum Diaconis . . . . . item dicantur aliæ undecim Missæ sanctarum Festivitarum sequentium, Sancti Regis Don Ferdinandi, S. Rochi, S. Petri . . . . . prout totum constat per scripturam coram Bernardo Heredia, Scriba publico Hispalensi, sub die IV Februarii MDXC.

76 De ense, in eodem Summario num. 6 asserunt testes, ^{ex veneratione ensis & sepulcri,} quod omni anno in festo S. Clementis è sepulcro & manibus Sancti Regis sumitur, deferendus in processione, idque cum ceremonia & attestatione publicæ fidei de eo restituendo. Fit autem hoc in memoriam victoriæ, quam Sanctus cum eo gladio tali die retulit de Mauris, obtenta ab iis civitate Hispalensi; & simili cum ceremonia denuo reponitur d. ensis inter manus Sancti, id est imaginis Sanctum repræsentantis ad vivum, atque ad eum finem Regio in habitu thronoque collocatæ ut dictum num. 39. Denique de sepulcri veneratione allegantur testes in Summario num. 7 quorum unus affirmat expressius, quod ad dictum sepulcrum & altare offeruntur cerei, candelæ, imagines, vestes mortuales, & tabellæ, quibus continentur vota plurium personarum, quæ per intercessionem Sancti Regis, obtinuerunt gratias & favores innumeros.

77 Quinto. Concurrit etiam fama miraculorum, ^{ex fama miraculorum} non solum in genere, sed etiam in specie expressorum in libro intitulo Flos Sanctorum . . . . . qui liber . . . . . fuit semper ab omnibus habitus, tentus & reputatus pro veridico, ut latissime deponunt Testes, de quibus in Summario num. 10. Sed ibi nemo allegat editionem antiquiorem Hispalensi anni MDLXVIII, cum nostra sit anni MDXXXII. Sexto Quia Status

Sanctitatis d. Servi Dei & Sancti Regis est etiam plene probatus, cum omnibus requisitis immemorabilis . . . . . ita ut non videatur amplius esse locus disputandi . . . . . Nec est querendum de probatione virtutum in genere vel in specie, cum tendat huiusmodi probatio ad videndum an fuerit Sanctus, & debemus illius sanctitatem in genere & in specie supponere, ex eo quod tamquam Sanctus fuit palam & publice ab omnibus veneratus ut supra: consequens enim supponit suum necessarium antecedens . . . . .

Et virtutum,

(ad canonizationem sufficienti)

78 Ex sola consuetudine immemorabili in causa S. Petri de Nolasco, præcedente Decreto sacrae Congregationis, fuit per Sanctissimum Dominum nostrum S. Petrus Nolascus descriptus in Catalogo Sanctorum, ut constat ex litteris in forma Brevis expeditis. Constat etiam Leonem Papam X canonizasse S. Guibertum, cum solo libro vitæ ejusdem; & Alexandrum Papam III in numero Sanctorum retulisse Eduardum Angliæ Regem, inspecto dumtaxat libro miraculorum ipsius, & litteris Innocentii II, ut apparet ex Bulla ejusdem Alexandri III. Unde videtur tanto magis annuendum iteratis instantiis supplicantium, & præsertim Serenissimi Regis Catholici, pro Canonizatione d. Sancti Regis, pro quo tot tantaque superius adducta concurrunt, quæ probata sunt ex processu Ordinario & Apostolico . . . . .

in genere,

79 In quo processu Apostolico plures etiam Testes deponunt plenissime de omnibus virtutibus in specie, etiam in excellentissimo gradu, scilicet fide, meditatione, contemplatione, contemptu seculi, puritate cordis, spe, fiducia, caritate erga Deum & proximum, zelo honoris Dei & salutis animarum, gaudio, pace, misericordia, beneficentia, prudentia, discretione, docilitate, sollicitudine, circumspeditione, justitia, religione, oratione

vocali

vocali & mentali, pœnitentia, pietate, observantia, obedientia, paupertate, gratitudine, veritate, simplicitate, amicitia, liberalitate, fortitudine, magnanimitate, securitate, magnificentia, patientia, longanimitate, perseverantia, sobrietate, pudicitia, maceratione, constantia, temperantia, abstinencia, mansuetudine, clementia, humilitate, studiositate, taciturnitate & modestia: & in Deum referebat omnium virtutum operationes. . . . Et licet præmissa satis esse videantur, absque alia discussione virtutum & sanctitatis, cum in antiquissimis non sit necessarium causa, & rationes exprimere; nihilominus, ut clarius ex omni parte sanctitas d. Sancti Regis innotescat, operæ prægium existimavi etiam particulares actus, ad dictas virtutes pertinentes, recensere, quæ perfectam sanctamque vitam instituunt, & in animo ejusdem plenissime fuerunt. *Tum vero progreditur Auctor sigillatim per triplex genus virtutum, videlicet Theologicarum, intellectualium, & moralium.*

Et in Grecia.

80 *His autem late deductis probatisque, allegando Testes in Summario deductos, qui sua fere habuerint ex lectione veterum, recentiumque auctorum, vel majorum relatu; expendit quod ad presentem causam concurrat in corruptio corporis supra omnem naturæ potentiam, spatio annorum fere quadringentorum; de qua deponunt testes Medici physici, adhibiti per Illustriss. Dominos Judices Remissoriales in visitatione corporis d. Sancti Regis, & non solum nullum signum foetoris seu prævi odoris ex eo oritur, sicut juxta naturæ consuetum contingit in corporibus mortuorum; sed potius bonus odor & suavis fragrantia, quæ similiter sanctitatis est signum.*

denique ex corporis in corruptione Et suavis odore.

81 *Nescio cur hoc loco omiserit Auctor Summarii producere ipsum ocularis inspectionis Actum; nam quorum allegat num. LXXXIV testimonia, solum procedunt ex auditu in genere à parentibus & fama, præterquam Testis vi-*
 R 4 *qui.*

legitimo
comportis,

qui simpliciter dixit, Ego vidi corpus Sancti Regis:
& Testis III, qui allegat nominatim assertionem Don
Pauli, qui ipsum viderit & expertus sit tertio: qua
ut sufficerent ad credendam corporis pro tunc integri-
tatem, non probant eam esse miraculosam. Verum quod ex
illius temporis actis habere non possumus, suggeret nobis
sequenti Capite Zuniga ex actis anni MDCLXVIII: tandem
enim & ultra causa tenuit.

82 Post ea, quae hoc & superiori Capite relata fuerunt, Ro-
mae acta & exhibita, tardius ibidem progressum in negotio
est. Et enim (sicut prosequitur Zuniga) anno MDCXLIII
ibidem obiit P. Bernardus de Toro, Agens ex par-
te suae Majestatis, tam in ista causa quam in alia
Immaculatae Conceptionis; vicesque illius, cum om-
nibus quae penes ipsum erant documentis & instru-
mentis, suscepit P. Joannes de Lugo, ex Societate
Jesu, is qui postea Cardinalis obiit anno MDCLX. In-
terim formati processus erant: qui cum anno MDC-
LII Romam essent remissi, & difficultatem movisset
Congregatio super articulo de non cultu, eodem
Joanne Lugo jam Cardinali agente; sacra Congre-
gatio, conveniens in Quirinali die XXIX Maji anno
MDCLV, censuit constare de casu excepto, ex cultu
adhibito per immemorabilem temporis cursum, me-
tam centum annorum excedentem ante decreta,
cum scientia & tolerantia Ordinariorum: ideoque
posse ad ulteriora procedi.

anno 1655
declaratur
casus excep-
tus de non
cultu.